

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Grigoriopol din 16 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2015, declarat de avocatul Boris Druță, în numele inculpatului

Sprîncean Nicolae Vladimir, născut la 15 august 1978, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. O. Goga 25, ap. 1, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2010, în baza art. 287 alin. (3), 90 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i> <i>12 iunie 2014– 16 ianuarie 2015,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>05 martie – 18 mai 2015,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>23 noiembrie 2015– 27 ianuarie 2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 16 ianuarie 2015, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, procesul penal în privința inculpatului Sprîncean Nicolae pe art. 322 alin. (1) Cod penal a fost încetat, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspunderea penală.

Sprîncean Nicolae a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 217¹ alin. (3) lit. c), f) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare.

Conform art. 84 Cod de procedură penală, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani și 7 luni închisoare.

În temeiul art. 85 Cod de procedură penală, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, din 02 martie 2010, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 16 ianuarie 2015.

2. Instanța de fond a constatat că la 21 mai 2012, aproximativ orele 20.30, Sprîncean N., aflându-se în barul „Uiut”, str. Vasile Alecsandri 117/1, mun. Chișinău, având scopul dobândirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, sub pretextul de a efectua un apel telefonic, a luat de la Colbin D. telefonul „Huawei 8500”, cu nr. de IMEI 353026042685709, în care se afla cartela Sim cu nr. 079477455, în valoare totală de 2700 lei, și fără a efectua careva apeluri l-a pus în buzunar, refuzând să-l restituie proprietarului, după care a părăsit localul, deplasându-se în salonul de jocuri de noroc amplasat pe bd. Ștefan cel Mare 130, mun. Chișinău, unde a realizat acest telefon lui Gurschi T. contra sumei de 350 lei, cauzându-i părții vătămate Colbin D. un prejudiciu considerabil.

Tot el, la 07 noiembrie 2011, aproximativ orele 09.00, aflându-se la domiciliul din str. Goga 25 ap.1, mun. Chișinău, a recepționat de la o persoană, în privința cărei cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, o pungă cu produse alimentare și a camuflat într-o bucată de carne afumată substanțe narcotice „heroină”, despre care inculpatul a fost informat, punga în cauză urmând a fi transmisă în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, deținutului Mîrca R.

Ulterior, urmărind scopul înstrăinării și transmiterii ilegale a substanțelor narcotice în Penitenciarul nr.13, a transmis punga cu produse alimentare vecinului său, care cunoștea despre existența drogurilor, pentru a o transmite pe teritoriul Penitenciarului nr.13, în mun. Chișinău, str. A. Bernardazzi 3, deținutului Mîrca R.

În aceeași zi, aproximativ la ora 14.40, vecinul lui s-a prezentat la Penitenciarul nr.13 Chișinău, unde de către supraveghetorii Secției Regim și Securitate, într-o bucată de carne afumată a fost depistat și ridicat un pachetel de polietilenă cu substanță albă, care conform raportului de constatare nr. 515 din 10.11.2011 constituie heroină, cu masa de 0,30 gr., ce se atribuie la cantități mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina, aceasta fiind dovedită prin probele administrate pe caz și a încadrat acțiunile lui în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții considerabile, în baza art. 217¹ alin. (3) lit. c), f) Cod penal, ca păstrarea și expedierea substanțelor narcotice în proporții mari, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă și în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, ca încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, a căror transmitere este interzisă, săvârșită în proporții mari.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a recunoscut vina și s-a căit sincer, dar anterior a fost judecat, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

2. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. c) și f) Cod penal la 4 ani închisoare, în baza art. 322 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare și în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 4 ani închisoare. Conform articolelor 84, 85 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că circumstanțe atenuante pe caz nu au fost stabilite, în calitate de circumstanță agravantă urmează a fi reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

Prin sentința judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2010, inculpatul a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3), 90 la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, și a săvârșit infracțiunile incriminate în acest termen de probă.

La stabilirea pedepsei, instanța nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de circumstanțele cauzei care agravează răspunderea, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una prea blândă, care nu-și va atinge scopul și nu va asigura un efect pozitiv în vederea prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2015, apelul a fost admis, sentința parțial casată și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Sprîncean N., recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a ocupa funcții de activitate în domeniul gestionării surselor financiare pe un termen de 3 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond just și întemeiat a stabilit inculpatului categoria și termenul pedepsei principale, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal.

Elementele legate de fapta comisă și de persoana inculpatului au fost pe deplin valorificate în procesul de individualizare a sancțiunii penale stabilite, ținându-se cont de gradul pericolului social al infracțiunilor comise, intenția, recunoașterea vinei și căința, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai săvârșit o infracțiune, astfel, fiind respectate în integritate dispozițiile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Totodată, instanța de fond a admis o eroare în partea stabilirii pedepsei în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, nefiindu-i aplicată inculpatului și pedeapsa complementară obligatorie – privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

În speță, nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 79 Cod penal, privind neaplicarea pedepsei complementare obligatorii în privința inculpatului.

5. Avocatul Boris Druță a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a invocat că instanțele de fond și de apel urmau să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care își întemeiază hotărârile și să precizeze noțiunile ce implică o apreciere a faptelor constatate.

Potrivit deciziei instanței de apel, corect s-au individualizat faptele, ce se întemeiază pe probațiunea acumulată la materialele cauzei, așa cum prevede art. 100, 101 CPP.

Dar, inculpatul nu merită pedeapsa complementară.

Totodată, inculpatul suferă de mai multe maladii, inclusiv cea cronică de rinichi, fiind posibilă aplicarea unei pedepse mai blânzi, reducându-i-se din termen.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 p. 6 CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat pe art. 427 p. 6 CPP, avându-se în vedere probabil art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede mai multe temeiuri pentru recursul ordinar, cum ar fi și situațiile când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

În corespundere cu art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs ordinar sentințele în privința cărora inculpatul nu a folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac.

În această consecutivitate, se reține că avocatul inculpatului a atacat cu recurs ordinar sentința instanței de fond, dar nu a utilizat în prealabil calea de atac – apelul, în situația în care legea prevede această cale de atac (*pct. 1-3 din decizie*).

În sensul vizat se reține că motivele specificate în recursul ordinar și reproduse la pct. 5. din prezenta decizie nu au fost invocate și în apel, nefiind declarat apel de către inculpat sau avocatul acestuia împotriva sentinței instanței de fond.

Prin urmare, recursul ordinar în acest sens nu are niciun suport legal.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2 și 4. din decizie*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Boris Druță împotriva sentinței Judecătoriei Grigoriopol din 16 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2015, în privința inculpatului Sprîncean Nicolae Vladimir, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 februarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco